

aflevere det Overstyende, er paa et eneste Ord nær nøiagtigt det Samme, som allerede er den gjældende Regel efter Forordningen 1794. Det er altsaa ikke noget Nyt, som her foreslaaes, og kun deri afviger den af mig foreslaaede Bestemmelse fra den nu gjældende, at ifølge Forordningen af 1794 er det kun dem, der opføre det saakaldte „varige“ Hegn, der kunne aflevere til Naboen, hvormod det efter mit Forslag for Fremtiden vil blive dem, der opføre det saakaldte „lovlige“ Hegn. Medens Forordningen af 1794 har to Kategorier Hegn, nemlig „varige Hegn“ og „lovlige Hegn“ — og ved Siden deraf selvfølgelig den tredje Kategori: ulovlige Hegn — saa skænder Lovforslaget kun den ene Betegnelse: „lovlige Hegn“. Altsaa de Spørgsmaal af denne Art, der ville blive at afgjøre paa Grund af det foreliggende Lovforslag, ville ikke være nye; tværtimod nøiagtigt de samme Spørgsmaal ville kunne forekomme under den nuværende Tilstand. Jeg troer heller ikke, at et bestemt Svar kan gives paa det Spørgsmaal, om en Hegnsstrækning, som i Genhold til Udskiftning er tillagt en bestemt Eiendom, skal betragtes som contractmæssig paalagt den. Jeg troer ikke, at et bestemt Svar kan gives derpaa, idet man maa see hen til de Billaar, under hvilke overhovedet Hegnene ere fordeelte under Udskiftningsforretningen. — Jeg skal endnu kun gjøre opmærksom paa, at det jo af mig kun er foreslaet, at den, som har mere Hegn, end der tilkommer ham, kan aflevere, medens der Intet som helst er foreslaet om, at den, der har mindre Hegn, end der tilkommer ham, kan forlange at faae Mere af Naboen. Derved vil al Frygt bortfalde for, at Naboer af Griddighed efter at faae mere Hegn skulde bemægtige sig de mere kostbare Hegn, som den vedkommende Jordbruger for Dieblirket er i Besiddelse af, f. Ex. Steenhegn, der jo i Virkeligheden i de fleste Egne af Landet repræsenterer en Pengeverdi. Det er saaledes med fuldt Forsæt, at jeg har foreslaet, at denne Ret til at faae en ny Hegnsdeling foretagen, kun skal tilkomme dem, der have mere Hegn, end der tilkommer dem. — Jeg skylder den ærede 5te Landssthingsmand for 7de Kreds (S. Pedersen) en Be-

rigtigelse, det vil sige, jeg anseer mig forpligtiget til at berigtige en Forudsætning, han gif ud fra, og som jeg ikke troer er rigtig. Han udtalte sig, som om Bestemmelsen i Forordningen af 1817 gjaldt Smaalodder og kun disse. Deraf er der imidlertid aldeles intet Spor i denne Forordning, idet den ganske simpelt undtager enhver Lod, den være paa 100 Tdr. Land, naar kun dens Figur er saa flet, at Opførelsen af Hegn vilde medtage mere end en Tiendedeel af hele Arealet. Det kan gjælde meget store Lodder, navnlig i Sylland i Hedeegnene, idet Udskiftningen der paa sine Steder er foretagen paa en saadan Maade, at Eiendommene have en fabelagtig Længde, en Længde, som kan maales ikke i Alen men efter Sjerdingvei, og dertil en Brede, som ikke er meget større, end at man kan springe derover. Dette beder jeg dog taget ikke aldeles hogstaveligt; men jeg troer, at ærede Medlemmer, der ere fra disse Egne, ville indrømme, at det saa temmeligt er saaledes. Undtagelsen i Forordningen af 1817 rammer altsaa ikke blot smaa Lodder, men ogsaa store, og jeg tillader mig at antage, at Grunden til, at man først i 1817, saa lang Tid efter Hegnsloven af 1794, har gjort denne Undtagelse, er den, at det først da er gaaet op for Regjeringen, hvor uheldigt, for ikke at sige usforvarligt, Delingen af Jordlodderne ved Udskiftningen paa mange Steder er foretagen. Jeg betragter altsaa nærmest denne Indskrænkning af Hegnspligten som et Forsøg paa, at afhjælpe et af de Under, som ere tilføiede Lodseterne ved de meget flette Udskiftninger, der meget hyppig have fundet Sted; og derfor siger Forordningen af 1817, at Fritagelsen ikke skal finde Sted ved fremtidige Udskiftninger, idet saadanne Udskiftninger fremtidig ikke maa finde Sted. Forordningen har altsaa ikke etableret det som staaende Regel, at Smaalodder skulle være fritagne for Hegnspligten, men kun, at de Lodder, som før 1817 ved Udskiftning eller Udstyning havde faaet en fortvivlet Figur, skulle være undtagne, medens hverken Smaalod eller andre Lodder, som fremtidig fik en saadan uheldig Figur, skulle være fritagne. — Jeg skal villigt indrømme den ærede Ordfører, at Udgiften ved at hegne de